



การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15

Development of a social intelligence measure for MATTAYOMSUKSA 3 at the Secondary Educational Service Area Office 15

นุจรินทร์ หมัดหลี^{1*}, ณัชชา มหปญญานนท์² และเมธี ดิสวัสดิ์³

Nujarin Madlee^{1*}, Natcha Mahapoonyanont² and Matee Di-sawat³

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท, หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการวิจัยและประเมิน, มหาวิทยาลัยทักษิณ

¹ Graduate student, Department of Research and Evaluation, Faculty of Education, Thaksin University

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., สาขาการวิจัยและประเมินผล คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

² Assistant Professor, Ph.D., Department of Research and Evaluation, Faculty of Education, Thaksin University

³ อาจารย์ ดร., สาขาการวิจัยและประเมินผล, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ

³ Lecturer Dr., Department of Research and Evaluation, Faculty of Education, Thaksin University

*Corresponding author, E-mail: nujarin.madlee@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวัดความฉลาดทางสังคมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 2) เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ Norms ของแบบวัดความฉลาดทางสังคมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 จำนวน 5,378 คน (ข้อมูลจากระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 372 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบวัดความฉลาดทางสังคมชนิดสถานการณ์ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามทฤษฎีความฉลาดทางสังคมของ Daneil Goleman ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ 8 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การตระหนักรู้ทางสังคม ประกอบด้วย การเข้าใจความรู้สึกของบุคคล การให้ความสนใจผู้อื่น การเข้าใจผู้อื่นอย่างถูกต้อง การรับรู้ทางสังคม องค์ประกอบที่ 2 การมีปฏิสัมพันธ์หรือคุณสมบัติพิเศษทางสังคม ประกอบด้วย ความสามารถในการเข้าร่วมกับบุคคล ความสามารถในการ



แสดงตนเอง ความสามารถในการชี้นำพฤติกรรมของบุคคล ความสามารถในการคำนึงถึงผู้อื่น ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบวัดความฉลาดทางสังคม

ผลการวิจัยพบว่า ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบวัดได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.71 ถึง 1.00 ค่าอำนาจจำแนกโดยการทดสอบทีมีค่า t ตั้งแต่ 2.21 ถึง 9.48 ทุกข้อมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยวิธีการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมแต่ละองค์ประกอบกับคะแนนทั้งฉบับ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.94 ถึง 0.96 โดยสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.91 และเกณฑ์ปกติของแบบวัดความฉลาดทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 มีช่วงคะแนนที่ปกติ ตั้งแต่ T_{28} ถึง T_{61}

คำสำคัญ: ความฉลาดทางสังคม, แบบวัด

Abstract

This research studied about the development of a social intelligence measure for Mathayomsuksa 3 at the Secondary Educational Service Area Office 15. The purposes of this research were 1) to develop and examine the quality of a social intelligence measure for Mathayomsuksa 3 at the Secondary Educational Service Area Office 15, and 2) to develop norms of a social intelligence measure for Mathayomsuksa 3 at the Secondary Educational Service Area Office 15. The population used in this research was Mathayomsuksa 3 students consisted of 5,378 students (Information from information systems for educational administration Secondary Educational Service Area Office 15). The samples were Mathayomsuksa 3 students in the second semester, academic year 2021 consisted of 372 students by using multi-stage random sampling. The instruments included 1) A social intelligence measure which is a situation test, including 4 choices for 40 items. The researcher developed by using the social Intelligence's Daniel Goleman Theory consists of 2 elements with 8 indicators includes 1) social awareness consists of empathy, attention, cognitive empathy, social perception, 2) interactions or special social properties consists of the ability for attending with people, the ability to express yourself, the ability for guiding a person's behavior, the ability to consider others. The researcher examined the quality of the instrument included content validity, construct validity, discrimination, reliability, and norm of a social intelligence measure for Mathayomsuksa 3 at the Secondary Educational Service Area Office 15.



The research results revealed that the index of item objective congruence (IOC) for content validity ranged 0.71 to 1.00. Discrimination analyzed by t-test ranged 2.21 to 9.48 which were statistically significant at the level of .05. Construct validity analyzed by the correlation of the aspect-total and items-total which had correlation coefficient ranged 0.94 to 0.96 correlated significantly at the level of .01 Cronbach's alpha reliability coefficient was 0.91 Norm of a social intelligence measure for Mathayomsuksa 3 at the Secondary Educational Service Area Office 15 is in the range of T_{28} to T_{61} .

Keywords: Social Intelligence, measurement

บทนำ

โลกในศตวรรษที่ 21 มีการขยายตัวและมีความก้าวหน้าของเทคโนโลยี มีผลให้สังคมโลกปรับตัวเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ในกระแสการเปลี่ยนแปลงแบบพลิกผัน สังคมโลกกำลังเผชิญหน้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ที่กำลังเป็นไปอย่างต่อเนื่องสู่อากาศความก้าวหน้าของเทคโนโลยีได้เปิดกว้างให้เชื่อมโยง ถ่ายเท ข้อมูลวิทยาการต่าง ๆ จากที่หนึ่งของสุดขอบโลกไปยังอีกที่หนึ่งภายในระยะเวลาอันสั้น เป็นยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) เมื่อสังคมโลกเชื่อมโยงสัมพันธ์กันมากขึ้นทำให้ลักษณะความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรมมีมากขึ้น ในกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลงนี้กำลังเป็นไปอย่างรวดเร็วเกินกว่าที่โครงสร้างทางสังคมจะปรับตัวได้ทัน การพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษนี้มีความสำคัญ กล่าวคือจะทำให้บุคคลได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองให้เป็นคนทันสมัย ทันโลก ทันเหตุการณ์ โดยมีแนวทางในการพัฒนาตนเอง เพื่อให้เป็นบุคคลที่เรียนรู้ตลอดชีวิต การที่บุคคลได้พัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อย่างสม่ำเสมอจะเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถ มีศักยภาพและมีประสิทธิภาพ เป็นที่ยอมรับของสังคม สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กาญจน์กมล สุวิทย์รัตน์. 2560)

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นพลเมืองดีมีศักยภาพในการพัฒนาประเทศนั้น มนุษย์ควรได้รับการพัฒนาอย่างสมดุลทั้งร่างกาย อารมณ์ และสังคม ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การพัฒนาที่เน้นด้านสติปัญญาเพียงอย่างเดียวทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับบุคคล สังคม องค์กร และระบบราชการต่าง ๆ เป็นอย่างมาก สืบเนื่องมาจากระบบการศึกษาที่เน้นการพัฒนาด้านสติปัญญา ซึ่งเป็นการพัฒนาที่ขาดความสมดุล จึงปรากฏปัญหาที่พบในเด็กไทยคือ การปรับตัวเข้ากับสังคมได้ยาก ใช้ชีวิตเพียงลำพังคนเดียว ไม่สนใจบุคคลหรือสังคมที่อยู่รอบด้าน ทั้งที่มนุษย์ทุกคนจำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยสังคมในการดำรงชีวิตอยู่ทุกวัน มนุษย์เป็นสัตว์สังคม ที่ต้องอยู่ในสังคมตลอดเวลา แต่สภาพการณ์โดยทั่วไป บางคนอาจมีความสามารถในการปรับตัวได้เก่งตามสภาพสังคม ในขณะที่บางคนมีปัญหาในเข้าสังคม ไม่มีเพื่อนทำงานคนเดียว ขาดความช่วยเหลือจากสังคม (เพชรยุพา บุรณ์สิริจรุงรัฐ. 2558; อ้างอิงจาก Goleman. 2006)



พื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ คือ ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส มีบริบทที่แตกต่างจากพื้นที่ในภูมิภาคอื่นทั้งในด้านภาษาและวัฒนธรรม เนื่องจากโครงสร้างของสังคมในพื้นที่ดังกล่าวประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ใช้ภาษามลายูในชีวิตประจำวัน มีวัฒนธรรมที่หลากหลาย และเป็นที่ตั้งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 นอกจากนี้กระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคศตวรรษที่ 21 แล้วยังมีแรงกดดันจากภายในที่เป็นปัญหาวิกฤตที่ต้องเผชิญ ได้แก่ ปัญหาความขัดแย้ง การใช้ความรุนแรง ปัญหายาเสพติด ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของคนที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ จากสถานการณ์ดังกล่าวเป็นสิ่งแวดลอมหนึ่งที่กระตุ้นให้คนที่อยู่ในพื้นที่ต้องอยู่อย่างหวาดระแวง และต้องมีการปรับตัวให้ทันกับสถานการณ์ที่เกิดการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสติปัญญา ผู้ที่มีอิทธิพลต่อเด็กในวัยนี้คือกลุ่มเพื่อน ซึ่งเด็กในวัยนี้ต้องการความอิสระ เพราะมีความคิดเป็นของตนเอง และมักจะทำตามข้อตกลงของเพื่อน ๆ มากกว่าการปฏิบัติตามพ่อแม่ จึงต้องมีการปรับตัวให้เข้าสถานการณ์และเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น สามารถทำงานและดำรงชีวิตอยู่กับสภาพแวดล้อม และผู้คนที่มีความแตกต่างทั้งในด้านภาษาและวัฒนธรรมได้อย่างไม่รู้สึกแปลกแยก และทำงานให้สำเร็จได้ เป็นเรื่องของการเรียนรู้และยกระดับความฉลาดทางสังคม

ความฉลาดทางสังคม (Social Intelligence) คือ ความสามารถในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างกลมกลืนและมีความสุข และในขณะเดียวกันก็สามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคม เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่เราต้องการได้ ดาเนียล โกลแมน ได้แบ่งองค์ประกอบของความฉลาดทางสังคมออกเป็น 2 องค์ประกอบ ได้แก่ การตระหนักรู้ทางสังคม (Social Awareness) คือ ความสามารถของบุคคลในการรับรู้เกี่ยวกับผู้อื่นในสังคม ซึ่งองค์ประกอบนี้จะรวมถึงการรับรู้ถึงอารมณ์ความรู้สึก ความเข้าใจในสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในขณะที่อยู่กับบุคคลอื่นในสังคม และการมีปฏิสัมพันธ์หรือคุณสมบัติพิเศษทางสังคม (Social Facility) คือ การแสดงออกทางสังคมระหว่างบุคคล

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า ความฉลาดทางสังคม มีความสำคัญต่อเด็กไทยในยุคศตวรรษที่ 21 เพราะเป็นยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว เด็กต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นในสังคมสามารถทำงานและดำรงชีวิตอยู่กับสภาพแวดล้อมและผู้คนที่มีความแตกต่างหลากหลายได้อย่างไม่รู้สึกเครียดหรือแปลกแยก ทำให้งานสำเร็จได้ และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และเหมาะสมกับเด็กที่อยู่ในบริบทพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ เพราะเป็นพื้นที่ที่มีความแตกต่างทางด้านภาษาและวัฒนธรรม อีกทั้งยังมีปัญหาความขัดแย้งในพื้นที่ที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของคนที่อยู่ในพื้นที่ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความฉลาดทางสังคมของผู้เรียนที่อยู่ในช่วงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากเป็นวัยที่มีความคิดเป็นของตนเอง มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนที่อยู่วัยเดียวกัน จึงต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น และสร้างเครื่องมือวัดความฉลาดทางสังคมโดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีของดาเนียล โกลแมน มาสร้างแบบวัดความฉลาดทางสังคม พร้อมทั้งหาคุณภาพและหาเกณฑ์ปกติ Norms เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการส่งเสริมและพัฒนาความฉลาดทางสังคมของผู้เรียนต่อไป



วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวัดความฉลาดทางสังคมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ Norms ของแบบวัดความฉลาดทางสังคมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

ความฉลาดทางสังคม (Social Intelligence) คือ ความสามารถในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างกลมกลืนและมีความสุข และในขณะเดียวกันก็สามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคม เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่เรากำลังต้องการได้ กรมสุขภาพจิต (กาญจน์กมล สุวิทย์รัตน์. 2559; อ้างอิงจากกรมสุขภาพจิต. 2554) ได้นิยามความฉลาดทางสังคมว่า เป็นความสามารถของบุคคลในการวางตัว การแสดงท่าที การสร้างสัมพันธ์ภาพหรือมนุษย์สัมพันธ์ การรับรู้บทบาทหน้าที่ การเข้าสังคม การใช้ภาษากายขณะพูดคุยกับบุคคลอื่น รวมถึงทักษะด้านอื่นๆ อันเกี่ยวกับระเบียบวินัย เช่น ความตรงต่อเวลา ความซื่อสัตย์ ความจงรักภักดีต่อองค์กร เพชรยุพา บุรณ์สิริจรูรัฐ (2558) กล่าวว่า ความฉลาดทางสังคม หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม มีการรับรู้ เข้าใจ และตระหนักถึงความต้องการของสังคม การมองโลกในแง่ดี (Positive Thinking) การให้ความช่วยเหลือผู้คนในสังคม การมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อสังคม อันนำไปสู่การปฏิบัติตัวที่ถูกต้องเหมาะสมต่อสังคม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลในสังคม มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในสังคม ทำให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

Goleman (2006) กล่าวว่า องค์ประกอบของความฉลาดทางสังคม มีดังนี้

1. การตระหนักรู้ทางสังคม (Social Awareness) คือ ความสามารถของบุคคลในการรับรู้เกี่ยวกับผู้อื่นในสังคม ซึ่งองค์ประกอบนี้จะรวมถึงการรับรู้ถึงอารมณ์ความรู้สึก ความเข้าใจในสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในขณะที่อยู่กับบุคคลอื่นในสังคม ซึ่งสามารถจำแนกรายละเอียดออกเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ ได้ ดังนี้

- 1.1 การเข้าใจความรู้สึกของบุคคล (Primal Empathy) คือ การรับรู้ถึงความรู้สึกของที่เกิดขึ้นตามสัญชาตญาณโดยที่เราไม่รู้ตัวเป็นไปตามอัตโนมัติ

- 1.2 การให้ความสนใจผู้อื่น (Attunement) คือ การสนใจและตั้งใจฟังบุคคลอื่นอย่างเต็มที่ เพื่อให้เราและคู่สนทนาสามารถเชื่อมโยงให้เกิดความเข้าใจกันอย่างเต็มที่

- 1.3 การเข้าใจผู้อื่นอย่างถูกต้อง (Empathic Accuracy) การทำความเข้าใจในความคิด อารมณ์ของคู่สนทนา โดยการอ่านหรือทำความเข้าใจในสิ่งที่ถูกต้องต่ออารมณ์ ความคิด และความมุ่งหวังของอีกฝ่ายหนึ่ง

1.4 การรับรู้ทางสังคม (Social Cognition) คือ ความสามารถในการรับรู้เกี่ยวกับสังคมที่อยู่รอบตัว โดยการรับรู้ทางสังคมจะส่งผลต่อการแสดงปฏิกิริยาต่าง ๆ ในสังคม จนนำไปสู่การปรับตัวตามสังคมได้อย่างถูกต้อง

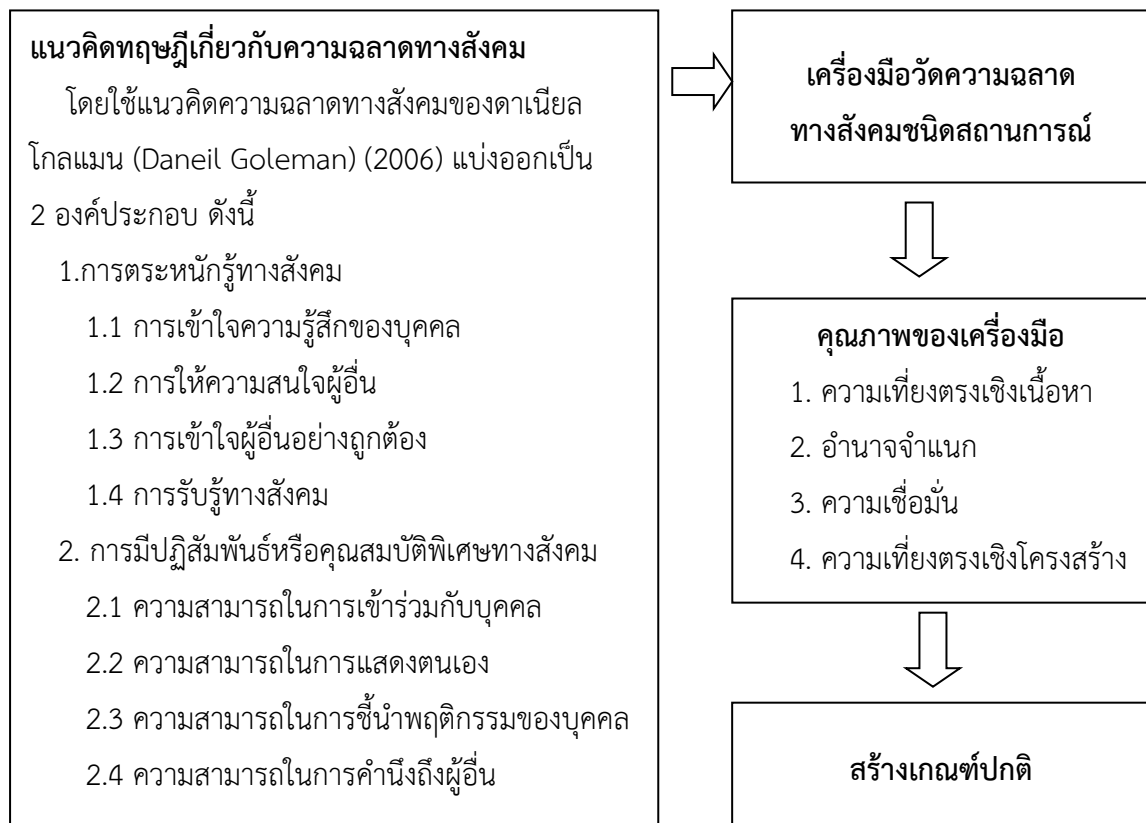
2. การมีปฏิสัมพันธ์หรือคุณสมบัติพิเศษทางสังคม (Social Facility) คือ การแสดงออกทางสังคมระหว่างบุคคล ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็นส่วนประกอบย่อย ๆ ได้ดังนี้

2.1 ความสามารถในการเข้าร่วมกับบุคคล (Synchrony) คือ การที่บุคคลแต่ละคนมีปฏิกิริยาของร่างกายที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน บุคคลที่มีความสามารถในด้านนี้ จะสามารถจับกริยาท่าทางของคู่สนทนาได้ และสามารถเข้าใจในกริยาท่าทางที่อีกฝ่ายแสดงออกมาได้

2.2 ความสามารถในการแสดงตนเอง (Self-presentation) คือ การแสดงออกของแต่ละบุคคล รู้จักแสดงอารมณ์ในแต่ละแบบที่มีความเหมาะสมกับเวลาและสถานที่ ซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่กำลังเผชิญหน้าอยู่

2.3 ความสามารถในการชี้นำพฤติกรรมของบุคคล (Influence) คือ การกระตุ้นให้บุคคลที่อยู่รอบ ๆ ตัวเราปฏิบัติในทิศทางที่เราต้องการ

2.4 ความสามารถในการคำนึงถึงผู้อื่น (Concern) คือ การคิดถึงบุคคลอื่นและรู้จักที่จะช่วยเหลือบุคคลอื่น เมื่อบุคคลนั้นกำลังเผชิญกับสภาพปัญหาต่าง ๆ



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย



วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 15 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 46 โรงเรียน มีนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 5,378 คน (ข้อมูลจากระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 15)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Yamane) ในการสุ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 372 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) คือ นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 15 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 มีขั้นตอนการดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1) ทำการจำแนกโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 15 ออกเป็น 4 ประเภท คือ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ

2) ดำเนินการแบ่งกลุ่มโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 15 ออกเป็น 3 กลุ่ม คือโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ เนื่องจากไม่มีโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ทำการสุ่มอย่างง่ายเพื่อเลือกโรงเรียนแต่ละประเภทตามขนาดของโรงเรียน

3) กำหนดกลุ่มทดลองครั้งที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 120 คน กลุ่มทดลองครั้งที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 คน และกลุ่มตัวอย่างครั้งที่ 3 จำนวน 372 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบวัดความฉลาดทางสังคมชนิดสถานการณ์ 4 ตัวเลือก โดยผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามทฤษฎีความฉลาดทางสังคมของ Daneil Goleman ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ 8 ตัวบ่งชี้ จำนวนทั้งสิ้น 40 ข้อ

3. วิธีดำเนินการออกแบบและสร้างแบบวัด

ผู้วิจัยดำเนินการออกแบบและสร้างแบบวัด โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1) กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบวัดความฉลาดทางสังคมชนิดสถานการณ์ โดยศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้องค์ประกอบความฉลาดทางสังคม เขียนนิยามเชิงปฏิบัติการของความฉลาดทางสังคม แล้วนำมาสร้างแบบวัดความฉลาดทางสังคมตามทฤษฎีของ Daneil Goleman (2006) ชนิดสถานการณ์ 4 ตัวเลือก ให้คะแนน 4 ระดับ ตามแนวคิดหลักการให้คะแนนของ แครธวอลและคณะ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543; อ้างอิงจาก Krathwohl et al. 1967)

2) กำหนดโครงสร้างเนื้อหาของแบบวัดความฉลาดทางสังคมชนิดสถานการณ์ที่ต้องการวัดโดยมี 2 องค์ประกอบ คือ 1) การตระหนักรู้ทางสังคม ประกอบด้วย การเข้าใจความรู้สึกของบุคคล การให้ความสนใจผู้อื่น การเข้าใจผู้อื่นอย่างถูกต้อง และการรับรู้ทางสังคม 2) การมีปฏิสัมพันธ์หรือคุณสมบัติพิเศษทางสังคม ประกอบด้วย ความสามารถในการเข้าร่วมกับบุคคล ความสามารถในการแสดง



ตนเอง ความสามารถในการชี้นำพฤติกรรมของบุคคล และความสามารถในการคำนึงถึงผู้อื่น โดยสถานการณ์ในแบบวัดความฉลาดทางสังคม เป็นสถานการณ์ทั่วไป และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน

4. วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

- 1) ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อนำไปขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
- 2) ติดต่อกับโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มทดลองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยส่งแบบวัดความฉลาดทางสังคมในรูปแบบ Google Forms
- 3) นำแบบวัดความฉลาดทางสังคมที่ได้จากการตอบกลับทั้งหมด มาแปลผลให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้ววิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

5. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) วิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา โดยนำผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน มาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Indexes of Item-Objective Congruence: IOC) จากนั้นนำข้อคำถามมาคัดเลือก และปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
- 2) ทดลองใช้ครั้งที่ 1 เพื่อตรวจสอบด้านอำนาจจำแนกรายข้อ ใช้การหาค่าอำนาจจำแนกโดยการทดสอบที (t-test) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 150 คน โดยยอมให้มีความคลาดเคลื่อนได้ ร้อยละ 5 และนำข้อคำถามมาคัดเลือก ปรับปรุง และแก้ไข
- 3) ทดลองใช้ครั้งที่ 2 โดยนำแบบวัดที่ผ่านการคัดเลือกจากการทดลองครั้งที่ 1 มาทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองครั้งที่ 1 และไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 150 คน โดยยอมให้มีความคลาดเคลื่อนได้ ร้อยละ 5 วิเคราะห์แบบวัดโดยใช้หลักการเดียวกับการทดลองครั้งที่ 1 และนำข้อคำถามมาคัดเลือก ปรับปรุง และแก้ไข
- 4) ทดลองใช้ครั้งที่ 3 เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดด้านความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) และตรวจสอบคุณภาพในด้านความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมรายองค์ประกอบ และคะแนนรวมแต่ละองค์ประกอบกับคะแนนทั้งหมด ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient of Correlation) โดยนำข้อคำถามที่ผ่านคัดเลือก ปรับปรุง และแก้ไขข้อคำถามในการทดลองใช้ครั้งที่ 2 มาทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 372 คน โดยยอมให้มีความคลาดเคลื่อนได้ ร้อยละ 5



6. การสร้างเกณฑ์ปกติ

ผู้วิจัยนำคะแนนจากการหาคุณภาพของแบบวัดจากการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ไปคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile) และค่าทีปกติ (Normalized T-score) และปรับขยายคะแนนที่ปกติโดยวิธีกำลังสองต่ำสุด (Least Square Method)

ผลการวิจัย

1. คุณภาพของแบบวัดความฉลาดทางสังคมด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

ผู้วิจัยได้นำแบบวัดความฉลาดทางสังคมจำนวน 96 ข้อ ที่สร้างขึ้นโดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีความฉลาดทางสังคมของ Daneil Goleman ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ 8 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 1 คือ การตระหนักรู้ทางสังคม หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการรับรู้เกี่ยวกับผู้อื่นในสังคม รวมถึงการรับรู้ถึงอารมณ์ความรู้สึก ความเข้าใจในสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น และสถานการณ์ที่คน ๆ นั้น เข้าไปเกี่ยวข้องหรือในขณะที่อยู่กับบุคคลอื่นในสังคม ประกอบด้วย การเข้าใจความรู้สึกของบุคคล การให้ความสนใจผู้อื่น การเข้าใจผู้อื่นอย่างถูกต้อง การรับรู้ทางสังคม องค์ประกอบที่ 2 คือ การมีปฏิสัมพันธ์หรือคุณสมบัติพิเศษทางสังคม หมายถึง การแสดงออกทางสังคมระหว่างบุคคล ประกอบด้วย ความสามารถในการเข้าร่วมกับบุคคล ความสามารถในการแสดงตนเอง ความสามารถในการชี้นำพฤติกรรมของบุคคล ความสามารถในการคำนึงถึงผู้อื่น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัดและประเมินผลทางการศึกษา จำนวน 4 ท่าน ทางด้านจิตวิทยา จำนวน 2 ท่าน ทางด้านภาษาไทย จำนวน 1 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความฉลาดทางสังคม โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดความฉลาดทางสังคม (IOC) คัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.71 ถึง 1.00 จำนวน 85 ข้อ และได้ปรับปรุงข้อคำถามจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 12 ข้อ

2. คุณภาพของแบบวัดความฉลาดทางสังคมด้านอำนาจจำแนก

ผู้วิจัยได้นำแบบวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 มาหาอำนาจจำแนกจากการทดลองครั้งที่ 1 เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านอำนาจจำแนกรายข้อ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 จำนวน 150 คน โดยการทดสอบที่ สรุปได้ว่าแบบวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 จากการทดลองครั้งที่ 1 จำนวน 85 ข้อ มีค่า t ตั้งแต่ 2.57 ถึง 11.59 ข้อที่มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 69 ข้อ อำนาจจำแนกจากการทดลองครั้งที่ 2 ผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามจากการทดลองครั้งที่ 1 ข้อที่มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นำไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านอำนาจจำแนกรายข้ออีกครั้ง กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 จำนวน 150 คน โดยการทดสอบที่ สรุปได้ว่าแบบวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 จากการทดลองครั้งที่ 2 จำนวน



69 ข้อ มีค่า t ตั้งแต่ 2.21 ถึง 9.48 ทุกข้อมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามไว้ตัวบ่งชี้ละ 5 ข้อ โดยเลือกแต่ละตัวบ่งชี้ที่ข้อคำถามมีค่า t สูงตามลำดับ ซึ่งได้แบบวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 ทั้งฉบับจำนวน 40 ข้อ

3. คุณภาพของแบบวัดความฉลาดทางสังคมด้านความเชื่อมั่น

ผู้วิจัยได้นำแบบวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 หาความเชื่อมั่นใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่า องค์ประกอบที่ 1 การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 66.58 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.47 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 องค์ประกอบที่ 2 การมีปฏิสัมพันธ์หรือคุณสมบัติพิเศษทางสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 66.11 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.74 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 เมื่อพิจารณาความเชื่อมั่นทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.91

4. คุณภาพของแบบวัดความฉลาดทางสังคมด้านความตรงเชิงโครงสร้าง

ผู้วิจัยได้นำแบบวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมแต่ละองค์ประกอบกับคะแนนทั้งฉบับ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ 0.94 ถึง 0.96 และมีความสัมพันธ์กันอย่างมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

5. เกณฑ์ปกติ

ผู้วิจัยได้นำแบบวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 หาเกณฑ์ปกติ Norms โดยนำคะแนนจากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพแปลงเป็นคะแนนที่ปกติ แล้วปรับขยายขอบเขตของคะแนนที่ปกติโดยใช้วิธีกำลังสองต่ำสุด (Least Squares Method) เกณฑ์ปกติของแบบวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 มีคะแนนดิบตั้งแต่ 82 ถึง 157 มีช่วงคะแนนที่ปกติ ตั้งแต่ T_{28} ถึง T_{61}

สรุปและอภิปรายผล

ความฉลาดทางสังคม จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีความฉลาดทางสังคมของ Daneil Goleman ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ 8 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 1 คือ การตระหนักรู้ทางสังคม หมายถึงความสามารถของนักเรียนในการรับรู้เกี่ยวกับผู้อื่นในสังคม รวมถึงการรับรู้ถึงอารมณ์ความรู้สึก ความเข้าใจในสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น และสถานการณ์ที่คน ๆ นั้น เข้าไปเกี่ยวข้องหรือในขณะที่อยู่กับบุคคลอื่นในสังคม ประกอบด้วย การเข้าใจความรู้สึกของบุคคล การให้ความสนใจผู้อื่น การเข้าใจผู้อื่น



อย่างถูกต้อง การรับรู้ทางสังคม องค์ประกอบที่ 2 คือ การมีปฏิสัมพันธ์หรือคุณสมบัติพิเศษทางสังคม หมายถึง การแสดงออกทางสังคมระหว่างบุคคล ประกอบด้วย ความสามารถในการเข้าร่วมกับบุคคล ความสามารถในการแสดงตนเอง ความสามารถในการชี้นำพฤติกรรมของบุคคล ความสามารถในการคำนึงถึงผู้อื่น สอดคล้องกับคณิตพันธุ์ ทองสืบสาย (2552) ศึกษาการพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางสังคม สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต โดยศึกษาตามองค์ประกอบ 2 องค์ประกอบตามทฤษฎีความฉลาดทางสังคมของ Daneil Goleman

ผู้วิจัยได้นำแบบวัดความฉลาดทางสังคมจำนวน 96 ข้อ ที่สร้างขึ้นโดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีความฉลาดทางสังคมของ Daneil Goleman ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ 8 ตัวบ่งชี้ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.71 ขึ้นไป จำนวน 85 ข้อ และได้ปรับปรุงข้อคำถามจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 12 ข้อ สอดคล้องกับ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543) กล่าวไว้ว่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่คำนวณได้ค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป จะถือได้ว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของกลุ่มพฤติกรรมนั้น

การหาอำนาจจำแนกจากการทดลองครั้งที่ 1 เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านอำนาจจำแนกรายข้อ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 จำนวน 150 คน โดยการทดสอบที่ สรุปได้ว่าแบบวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 จากการทดลองครั้งที่ 1 จำนวน 85 ข้อ มีค่า t ตั้งแต่ 2.57 ถึง 11.59 ข้อที่มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 69 ข้อ อำนาจจำแนกจากการทดลองครั้งที่ 2 ผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามจากการทดลองครั้งที่ 1 ข้อที่มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นำไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านอำนาจจำแนกรายข้ออีกครั้ง กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 จำนวน 150 คน โดยการทดสอบที่ สรุปได้ว่าแบบวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 จากการทดลองครั้งที่ 2 จำนวน 69 ข้อ มีค่า t ตั้งแต่ 2.21 ถึง 9.48 ทุกข้อ มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามไว้ตัวบ่งชี้ละ 5 ข้อ โดยเลือกแต่ละตัวบ่งชี้ที่ข้อคำถามมีค่า t สูงตามลำดับ ซึ่งได้แบบวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 ทั้งฉบับจำนวน 40 ข้อ ซึ่งสอดคล้องกับ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543) กล่าวเอาไว้ว่า ค่า t ที่ควรยอมรับ คือ 1.75 ตามแนวมาตรฐานของ Edwards ถ้าคำนวณค่าใดเท่ากับมาตรฐานหรือเกณฑ์หรือสูงกว่า ถือว่าข้อนั้นมีอำนาจจำแนกใช้ได้ แต่ถ้าค่า t น้อยกว่าเกณฑ์แปลว่าใช้ไม่ได้

ตรวจสอบคุณภาพความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัด



สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 จำนวน 40 ข้อ คะแนนเต็ม 160 คะแนน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 132.70 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 17.22 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 ซึ่งสอดคล้องกับ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543) ที่ได้กล่าวเอาไว้ว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบควรมีค่ามากกว่า 0.70 จึงจะเป็นแบบทดสอบที่เชื่อมั่นได้ และค่าความเชื่อมั่นที่ได้ใกล้เคียงกับ สาคร เพ็ชรสีม่วง (2561) ได้สร้างแบบวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดอยู่ที่ 0.87 และค่าความเชื่อมั่นที่ได้ใกล้เคียงกับ นูรฮาฟิซา มะเก (2556) ได้สร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเยาวชนในสังคมหลากหลายวัฒนธรรมชายแดนภาคใต้ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดอยู่ที่ 0.94 ดังนั้นแบบวัดความฉลาดทางสังคมที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีคุณภาพของเครื่องมือในระดับที่เชื่อถือได้ เพราะมีค่าความเชื่อมั่นเกิน 0.70 ทั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกข้อคำถามที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้จากการทดลองใช้มาแล้ว 2 ครั้ง

ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) โดยวิธีการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมแต่ละองค์ประกอบกับคะแนนทั้งฉบับ พบว่า สัมพันธ์กันอย่างนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.94 ถึง 0.96 นั่นคือ แบบวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

เกณฑ์ปกติ Norms ของแบบวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 โดยนำคะแนนจากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพแปลงเป็นคะแนนที่ปกติ แล้วปรับขยายขอบเขตของคะแนนที่ปกติโดยใช้วิธีกำลังสองต่ำสุด (Least Squares Method) เกณฑ์ปกติของแบบวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 มีคะแนนดิบตั้งแต่ 82 ถึง 157 มีช่วงคะแนนที่ปกติ ตั้งแต่ T_{28} ถึง T_{61} เนื่องจากการกระจายคะแนนไม่ครอบคลุมทุกช่วง การสร้างเกณฑ์ปกติจึงต้องขยายขอบเขตของคะแนนดิบในบางช่วงคะแนน เพื่อแสดงความสัมพันธ์จากคะแนนดิบของแบบวัดความฉลาดทางสังคม ซึ่งสอดคล้องกับพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540) กล่าวไว้ว่า ในการทดสอบใด ๆ ก็ตาม มีอยู่น้อยที่นักเรียนสอบได้คะแนนครอบคลุมทุกระดับชั้นตั้งแต่ 0 ถึงคะแนนเต็ม จึงมีความจำเป็นที่การสร้างเกณฑ์ปกติจะต้องขยายขอบเขตของคะแนนที่ได้จากการทดสอบให้กว้างออกไปครอบคลุมคะแนนทุกระดับชั้นของแบบทดสอบนั้น ๆ เสมอ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การนำเครื่องมือวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 ไปใช้กับผู้เรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาความฉลาดทางสังคมให้ดีขึ้นนั้น ควรทำความเข้าใจ ศึกษาคู่มือการใช้งานอย่างละเอียด และปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานอย่างเคร่งครัดเพื่อให้การวัดมีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด



2. ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาจากประชากรซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนั้นในการนำเครื่องมือไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ที่แตกต่างกันควรมีการสร้างเกณฑ์ปกติใหม่สำหรับการแปลผลคะแนนของกลุ่มด้วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยและพัฒนาเครื่องมือวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักเรียนในช่วงวัยอื่นๆ หรือระดับชั้นอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กาญจน์กมล สุวิทยารัตน์. (2559). *การศึกษาและพัฒนาความฉลาดทางสังคมของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้*. ปรินญาณิพนธ์ สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กาญจน์กมล สุวิทยารัตน์. (2560). *พฤติกรรมมนุษย์และการพัฒนาตน*. (หน้า 191). สงขลา : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- คณิตพันธุ์ ทองสืบสาย. (2552). *การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต*. วิทยานิพนธ์ สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นุรฮาฟิซา มะเก. (2556). *การพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของเยาวชนในสังคมหลากหลายวัฒนธรรมชายแดนภาคใต้*. วิทยานิพนธ์ สาขาการวัดผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- เพชรบุพา บุรณ์สิริจรูญรัฐ. (2558). *หลักการพัฒนาความฉลาดทางสังคม*. กรุงเทพฯ : สายธุรกิจโรงพิมพ์ บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. (หน้า 117). กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15. (2564). *ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียน* : สืบค้นเมื่อ 15 กรกฎาคม 2564, จาก https://data.bopp-obec.info/emis/school.php?Area_CODE=101715.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. พิมพ์ครั้งที่ 2. (หน้า 317). กรุงเทพฯ: สุวีริยสาส์น.
- สาคร เพ็ชรสีม่วง. (2561). *การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางสังคมสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนกีฬา: การทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดตามตัวแปรเพศ*. ดุษฎีนิพนธ์ สาขา วัดผลและสถิติการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Goleman, D. (2006). *Social Intelligence : The New Science of Human Relationships*. (pp.57-59). New York: Arrow Books.